

Prestatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts un Kopienas vārdiska preču zīme "ran" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35., 38., 41. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: Apelācijas daļēja apmierināšana attiecībā uz noteiktiem pakalpojumiem, kas ietilpst 38. un 42. klasē

Izvirzītie pamati: Apstrīdētajā lēmumā acīmredzot ir loģiska pretruna: Apelāciju padome ir darījusi zināmus vairākus pareizus tiesību principus, kurus tā ir kvalificējusi par saistošiem, novērtējot līdzību starp apzīmējumiem un precēm/pakalpojumiem, lai pārlicinātos, vai pastāv atteikuma pamatojums, ko paredz Regulas par Kopienas preču zīmi 73. panta 1. punkts, tomēr tā šī konkrētā jautājuma novērtēšanā ir piemērojusi atšķirīgus kritērijus. Šādas loģikas pretrunas rezultātā rodas vai nu tiesību kļūda saistībā ar atšķirīgu principu piemērošanu salīdzinājumā ar (pareiziem) tiesību principiem, kas tika norādīti lēmuma tiesību premisā, vai arī pretrunīgus un nepietiekošus pamatojumus.

Prasība, kas celta 2007. gada 27. decembrī — CB/Komisija

(Lieta T-491/07)

(2008/C 64/76)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Groupement des Cartes Bancaires (CB) GIE* (Parīze, Francija) (pārstāvji — *A. Georges, J. Ruiz Calzado, É. Barbier de La Serre*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar iesniegto prasību prasītāji lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 17. oktobra lēmumu C(2007) 5060 gala redakcijā par EKL 81. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/D1/38606 — *GROUPEMENT DES CARTES BANCAIRES "CB"*), kas attiecas uz tarifu pasākumiem jaunajiem dalībniekiem, kuri pievienojoties *Groupement*, kā arī tā saukto "aizmigušo pamodināšanas" mehānismu, ko piemēro *Groupement* dalībniekiem, kuri kopš savas pievienošanās nav veikuši ievērojamu darbību ar bankas kartēm.

Lai pamatotu savu prasību, prasītāji atsauca uz sešiem pamatiem.

Pirmais pamats ir balstīts uz EKL 81. panta un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, kā arī pamatojuma nenorādīšanu, jo pastāv pārkāpumi Komisijas veiktajā pasākumu un tirgus analīzes metodē tiktāl, ciktāl tā nav ņēmusi vērā kontekstu, attiecīgās informācijas kopumu, ne arī konkrētos apstākļus, kuros tie ir pieņemti un kuros tiem ir sekas.

Otrkārt, prasītāji norāda pamatu, kas balstīts uz EKL 81. panta 1. punkta pārkāpumu, jo Komisija, izvērtējot pasākumu mērķi, kas tai bijis paziņots, ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, faktos un vērtējumā. Tie uzskata, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu izvērtēt uzņēmumu asociācijas lēmuma mērķi un nav pierādījusi, ka šis mērķis ir vērst pret konkurenci.

Ar trešo pamatu prasītāji norāda, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj EKL 81. panta 1. punktu, jo Komisija pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, faktos un vērtējumā, pārbaudot tai paziņoto pasākumu iedarbību.

Pakārtoti prasītāji apgalvo, ka Komisija, izvērtējot četru atbrīvošanai no nodokļa pieprasīto nosacījumu piemērojamību, ir pārkāpusi EKL 81. panta 3. punktu.

Piektais pamats, kuru norāda prasītāji, ir balstīts uz labas pārvaldības principa pārkāpumu, kas izriet no iespējamās nenorādīšanas, pretrunām un faktu sagrozīšanas dažos no apstrīdētā lēmuma argumentiem.

Pēdējais pamats ir balstīts uz samērīguma principa un tiesiskās drošības principa pārkāpumu.